

เทศบัญญัติ

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสม

อาหาร พ.ศ. ๒๕๕๘

ของ

เทศบาลตำบลเวียง

อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศใช้บังคับและยกเลิกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงเห็นสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่องสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง โดยกำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหาร หรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจกรรมหรือตามวิธีการจำหน่ายหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการจัดตั้งใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขาลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหารที่จดไว้สำหรับบริโภคอาหารที่ใช้ทำ ประกอบหรือปรุงอาหารหรือที่ใช้สะสมอาหารการป้องกันมิให้เกิดเหตุร้าย และการป้องกันโรคติดต่อเวลาจำหน่ายอาหารบรรจุ การจำหน่าย ทำประกอบปรุง เก็บรักษาหรือสะสมอาหารและสุขาลักษณะอุปกรณ์น้ำใช้ และของใช้อันくだลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอหรือการแจ้ง การออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งใบแทนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง และอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งการดำเนินการตั้งกล่าว มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียง

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวียงว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลเวียง โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลเวียง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จังตราเทศบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “ เทศบัญญัติตำบลเวียง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๕ ”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศโดยเบ็ดแยံที่สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงแล้วเจ้าตัวรับ

ข้อ ๓. บรรดาเทศบัญญัติ กฎข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ไดตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่าของกินหรือเครื่องดื่มทุกชนิด ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม และรวมถึงเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนันแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มีหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมถึงวัตถุเจือปนอาหารสีและเครื่องปรุงแต่งกลิ่น รส

“ สถานที่จำหน่ายอาหาร ” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆที่ใช้ที่หรือทางสารภณฑ์จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้กับผู้ซื้อสามารถบริโภคได้

“ สถานที่สะสมอาหาร ” หมายความว่า อาคารสถานที่ หรือบริเวณใดๆที่ใช้ที่หรือทางสารภณฑ์จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคภายในห้อง

“ สีปฏิกูล ” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโลโคลร์ หรือมิกลิ่นเหมือน

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษเศษผ้า เศษอาหารเศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เก้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากนั้นตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึกบ้านเรือนโรงร้านแพคลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามและหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมชน เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานห้องถิน” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถินให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕และเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่ง มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรแล้วแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิน ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกิน สองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานห้องถินเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๖. ความใน ข้อ ๕ ไม่ใช้บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

- (๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) การขายของในตลาด
- (๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณณะ

ข้อ ๗. ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วย สุขาภิบาลและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

- (๑) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวรทำความสะอาดง่าย
- (๓) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขาภิบาลตามเกณฑ์ มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด

- (๔) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด
- (๕) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด
- (๖) จัดให้มีห้องรับน้ำล่อoy และสิงปูริกุลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ก. (๑) – (๗)
- (๘) จัดให้มีแบบแปลนสถานที่จำหน่ายอาหารซึ่งแสดงที่ตั้งของห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องรับประทานอาหาร ห้องครัว และระบบการบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้อง
- (๙) ต้องตั้งห้างจากแหล่งที่น้ำรังเกียจ และหีบหรือแหล่งก่อให้เกิดมลพิษที่อาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ
- (๑๐) พื้นและผนังเพดานต้องใช้วัสดุที่ถาวรสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะผนังและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีพื้นผิวที่ทำความสะอาดง่าย
- (๑๑) ต้องมีน้ำใช้ที่เพียงพอและคุณภาพเทียบเท่าน้ำประปาโดยจ่ายระบบห้องน้ำ
- (๑๒) ต้องมีอ่างล้างมือและห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะและมีจำนวนตามเกณฑ์ในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๑๓) ต้องมีระบบการระบายน้ำเสียที่ถูกหลักสุขาภิบาล มีการดักน้ำล่อoy และบ่อตักไชมั่น ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๑๔) จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เกิดจากก้าชได้ติดตั้งในที่ที่หยิบง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และต้องมีการตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงทุกปี
- (๑๕) ต้องมีแสงสว่างภายในไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ ณ จุดที่ทำการปรุง ประกอบและจำหน่ายอาหาร

(๑๐) ต้องมีการระบายอากาศภายในร้านอย่างเพียงพอโดยมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ห้อง สำหรับห้องรับประทานอาหารที่มีเครื่องปรับอากาศต้องมีเครื่องดูดอากาศรวมทั้งติดเครื่องหมาย “ห้ามสูบบุหรี่” ไว้ด้วยและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีเครื่องดูดควัน และปล่อยระบายควันซึ่งสูงเพียงพอไม่ก่อให้เกิดเหตุร้าย

(๑๑) จัดให้มีโต๊ะเก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นที่มีสภาพแข็งแรงสะอาดและเป็นระเบียบรวมทั้งครัวปรุงอาหารต้องสะอาดเป็น ระเบียบอยู่เสมอ

(๑๒) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในการทำประกอบปรุง เก็บและการบริโภคอาหารไว้ให้เพียงพอปลอดภัยและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด

(๑๓) จัดให้มีบริเวณที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพื่อใช้ในการนั่งโดยเฉพาะ

(๑๔) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และเหตุร้ายอันเนื่องมาจากการปรุงประกอบจำหน่ายและเก็บอาหาร

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่และคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลเวียง

ข้อ ๘. อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการนั้นได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๙. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้งด้วยการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๗ และ ข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุมนั้นทั้งนี้ การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพอนามัยของประชาชน

ข้อ ๑๐. ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอรวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์และแมลงนำโรค
- (๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่ร่องรับขยายมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาพันธุ์ แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (๓) รักษาสามให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๔) จัดสิ่งของเครื่องใช้และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

พนักงานเจ้าหน้าที่และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระบะบีบข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลโนียง

ข้อ ๑๖. ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขาลักษณะของอาหารกรรมวิธีการจำหน่ายทำประกอบปรุง เก็บ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขาลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆรวมทั้งสุขาลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหารผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนเก็บอาหารก่อนปูรุ่งในที่สะอาดถูกสุขาลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์นำโรคในสถานที่นั้น

(๒) ใช้เครื่องปอกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆที่ใช้ในการทำ
ประกอบปรุง เก็บอาหารเพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตราย และ
ตลอดจนรักษาเครื่องปอกปิดนั้น ให้สะอาดด้วยสี

(๓) ภาชนะที่บรรจุอาหารหรือใส่เครื่องปักรสต่างๆ ต้องใช้วัสดุที่มีการออกแบบ
ที่ถูกหลักสุขागิบาลอาหารและปลอดภัย ภาชนะที่ใช้แล้วต้องล้างและเก็บให้
ถูกหลักสุขागิบาลอาหาร ส่วนภาชนะประเภทใช้แล้วทิ้ง ห้ามนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) การจำหน่ายทำประกอบปูรุ เก็บสะสมอาหารและการล้างภาชนะอุปกรณ์
ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า๖๐เซนติเมตร

(๕) อาหารและเครื่องดื่ม เครื่องปักรสในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทต้องมีเลข
ทะเบียนทำหรับอาหาร อาหารสดประเภทเนื้อต้องเก็บในภาชนะที่ปิด
ถนอมหกูมิที่ต่ำกว่า ๗.๒ องศาเซลเซียสส่วนอาหารที่ปักรสสำเร็จแล้วต้องเก็บ
ในภาชนะที่สะอาดมีการปิดปิด

(บ) น้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ ต้องสะอาดใส่ในภาชนะที่สะอาดมีฝาปิด มีก้อกหรือทางน้ำหรือมีค่ากรณ์ที่ได้ตามส่วนหัวตักโดยเฉพาะ

(๗) น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาดใส่ในภาชนะที่สะอาดมีฝาปิด มีอุปกรณ์ที่ร้าดาม
สำหรับเด็กหรือตักษ์โดยแยกพะจะและตักไปเรื่อยๆ สิ่งของคืนให้ไว้

(๔) การทบ บดັນ້ວ່າເຊີງ ຕ້ອງປະກິບຕື່ມໃຫ້ຖຸກສຸຂລັກໆພະແລະສະວາດຍູ່ເສມອຽມທັງ

- (๙) ใช้ภาษะหรือวัตถุที่สะอาดปลอดภัยสำหรับปูร์สีหรือห่ออาหารหรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๑๐) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการต้องทำให้สะอาดและผ่านความร้อนข้า่วเชือ หรือ กรรมวิธีอื่นใดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๑๑) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ

(๑๒) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่ร้าวซึม มีฝาปิด และต้องมีการรวบรวมและกำจัดที่ถูกต้องและต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณที่นั่น ราษฎรบานี้ ที่พักมูลฝอย ห้องน้ำ ห้องส้วมไม่ให้มีกลิ่นเหม็นและสะอาดอยู่เสมอ

(๑๓) ห้ามมิให้นำสัตว์เลี้ยงเข่นสุนัขหรือแมวเข้ามาในร้านอาหาร

(๑๔) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและเหตุร้ายอันเนื่องมาจากการปูร์ ประกอบจำหน่ายและเก็บอาหาร

(๑๕) ผู้จำหน่ายอาหารผู้ปูร์อาหารและผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้สะอาดและปฏิบัติตามให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งจะเปลี่ยนข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลเวียง

๗. ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการเจ้ง ต้องไม่เป็นโรคติดต่อ และไม่จ้างหรือให้คนควบคุมเชื้อว่าเป็นโรคติดต่อจำหน่ายทำประกอบปูร์เก็บอาหาร

๘. ผู้ได้ประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารซึ่งมีพื้นที่เกินหกเอี่ยนคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ต้องดังต่อไปนี้

เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับหลักฐานต่างๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้ง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการ ประกอบ กิจกรรมทางที่นิยมเป็นการทั่ว俗ว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังไม่ได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ข้าง

ข้อ ๑๔. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้อยู่ในบอนุญาตตามแบบท้าย

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในการนี้จำเป็นจะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้อนุญาต ให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกใบได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้ว นั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบการแจ้งแล้วปรากฏว่าถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ให้อยู่ในบอนุญาตสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ในปรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือ ผู้ได้หนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายกีตีเดียว

กรณีการแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายใต้เจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นผล แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายใต้เจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖. ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แจ้ง ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจกรรมนั้นก่อนถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗. ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดยั่งยืนที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ข้อ ๑๙. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตจะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไข พร้อมด้วยหลักฐานที่เทศบาลตั้งบล Weieng กำหนด ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่น

ข้อ ๑๙. ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งชำระค่าธรรมเนียมเป็นรายปี นับตั้งแต่วันออกหนังสือรับรองการแจ้งหรือวันครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๒๐. ใบอนุญาตให้มีอยู่หนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๒๐. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการเจ้าไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไปหรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินกิจการหรือการโอนกิจการต่อ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒. หากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ประสงค์จะแก้ไขรายการ
ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๓. หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง การแจ้งสูญหายถูกทำลายหรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจนครบาล การณ์การสูญหายหรือถูกทำลายหรือ
(๒) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม การณ์ชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๔. การออกใบแทํะใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการเจ้งใหม่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

- (๑) การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ประทับตรา
สีแดงสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วยและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน
พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนหรือต้นข้อใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นข้อใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุ
การสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตหรือหนังสือ
รับรองการแจ้งเดิม แล้วแต่กรณี และเลขที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต
หรือใบแทนนั้นสืบ承認การแจ้ง

ข้อ ๒๕. ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเคยได้รับโทษในความผิดนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไปให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๓๖ ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินกิจการนั้นไว้ ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี

ข้อ ๒๖. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในกรณีที่มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามเทศบัญญัตินี้หรือ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์สาธารณะ
- (๕) เก็บหรือนำสิ่งค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขาลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุร้ายจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นโดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๗. หากผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายทั่วไป ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าเหตุสิ่งสั่งนั้นเสร็จสิ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าประتفاعกอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๒๔. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการ

ข้อ ๒๕. ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบหัววัน

ข้อ ๓๐. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ

เทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ

ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติ

ไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือ

มีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑. การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๕ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตามข้อ ๒๕ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ

การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๖ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทน

หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารหยุดดำเนินกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าวให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานทำการงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่วเวลาที่หนังสือไปถึง หรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ๓๒. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๗ หรือมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ ๑๔ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๘ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๓๐ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๒๘ ถ้าผู้ที่ได้รับ คำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุเลกการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลากการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔. ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตมีความผิดตามมาตรา๓๒ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อย ตารางเมตรโดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้งมีความผิดตามมาตรา๓๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ๗ และข้อ๑๐ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติ ข้อ ๙ ข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกร้องหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗. ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มี คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๒๕ หรือ ข้อ ๒๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรมีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อ ๒๘ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว อันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ๓๕. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ๓๐หรือข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๐. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืน เทศบัญญัติ ข้อ ๓๗ หรือ ข้อ ๒๓ มีความผิดตาม มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิดตาม มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เอกชน เป็นสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสม อาหารก่อนใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการนั้นได้ต่อไปเมื่อเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือเป็นผู้ได้ แจ้งและได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัตินี้แล้วแต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคง ประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตพร้อมแจ้งตามเทศบัญญัตินี้ก่อนการ ดำเนินกิจการ

ข้อ ๔๓. ให้ยกเทศมนตรีตำบลเวียง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออก ระเบียบข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน ๗ ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายจำรัส โภภิรัตน์)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียง

พ.ร.บ.

(นายธนาธินกร ศุภาราช)

ผู้อำนวยการจังหวัดเชียงราย

๗ ๗๘๗๖ ๒๕๕๖

อัตราค่าธรรมเนียม

หนังสือรับรองการแจ้ง/ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ท้ายเทศบัญญัติตำบลเวียง

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับ ที่	พื้นที่ประกอบการ	อัตราค่าธรรมเนียมฉบับละ บาท/ปี
๑.	<u>หนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร</u>	
๑.๑	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 10 ตารางเมตร	100
๑.๒	พื้นที่ประกอบการเกิน 10 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 25 ตารางเมตร	200
๑.๓	พื้นที่ประกอบการเกิน 25 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	300
๑.๔	พื้นที่ประกอบการเกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร	500
๑.๕	พื้นที่ประกอบการเกิน 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร	800
๒.	<u>ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร</u>	
๒.๑	พื้นที่ประกอบการเกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 300 ตารางเมตร	2,000
๒.๒	พื้นที่ประกอบการเกิน 300 ตารางเมตร ขึ้นไป	3,000